Lietas Nr. C32253516
Lietas arhīva Nr. C-2535-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 22.augustā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Strakše
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu. Tiesa

konstatēja:

Prasītāja/pers. A/ 2016.gada 30.maijā cēlusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, norādot, ka /datums/dzimis prasītājas un atbildētāja dēls /pers. D/, personas kods /personas kods/, un 2012.gada 4.oktobrī dzimusi pušu meita /pers. E/, personas kods /personas kods/.

Norāda, ka atbildētājs jau ilgāku laika periodu nenodrošina līdzekļus bērnu uzturam, arī iepriekš nepieciešamos līdzekļus sniedzis neregulāri un nepietiekamā apmērā.

Pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumiem Nr.37„Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus EUR 92,50 apmērā ik mēnesi bērnu /pers. D/ un /pers. E/ uzturam.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus prasības pieteikumam nav sniedzis, nav lūdzis tiesu izskatīt lietu tiesas sēdē.

Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No lietas materiāliem pievienotajām dzimšanas apliecību kopijām redzams, ka /datums/dzimis /pers. D/, personas kods /personas kods/, un 2012.gada 4.oktobrī dzimusi /pers. E/, personas kods /personas kods/, kuru vecāki ir /pers. B/ un /pers. A/.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Saskaņā ar Civillikuma 179. panta pirmo un otro daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto, ka nepilngadīgie /pers. D/ un /pers. E/ atrodas prasītājas aprūpē un atbildētājs viņu uzturēšanā regulāri un pietiekamā apmērā nepiedalās.

Saskaņā ar Civillikuma 179. panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2. punktā noteikts, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumiem Nr.665 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punktu, no 2016.gada 1.janvāra minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 370 *euro*.

Tiesa atzīst, ka atbildētājam neatkarīgi no viņa mantiskā stāvokļa un spējām ir pienākums nodrošināt bērnu uzturam līdzekļus Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ prasība ir apmierināma pilnībā, piedzenot no /pers. B/ uzturlīdzekļus dēla /pers. D/ un meitas /pers. E/ uzturam EUR 92,50 apmērā ik mēnesi katram, bet ne mazāk kā 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2016.gada 30.maija, līdz brīdim, kamēr bērni sasniedz 7 gadu vecumu, savukārt no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz pilngadības sasniegšanai – ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai. Tādējādi saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktu, 35.panta pirmās daļas 3.punktu un 42.panta pirmo daļu no /pers. B/ par labu valstij piedzenama valsts nodeva EUR 323,54 apmērā.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo, otro un piekto daļu, Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu, 35.panta pirmās daļas 3.punktu, 42.panta pirmo daļu, 193.pantu, 204.^{1}pantu, 250.^{25} pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, dzimuša /datums/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus nepilngadīgā dēla /pers. D/, personas kods /personas kods/, un meitas /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturam EUR 92,50 (deviņdesmit divu *euro* piecdesmit centu) apmērā ik mēnesi katram, bet ne mazāk kā 25 % (divdesmit piecu procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2016.gada 30.maija, līdz brīdim, kamēr /pers. D/ un /pers. E/ sasniedz 7 (septiņu) gadu vecumu, bet, sākot no 7 (septiņu) gadu vecuma sasniegšanas līdz pilngadības sasniegšanai – ne mazāk kā 30 % (trīsdesmit procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Piedzīt no /pers. B/, dzimuša /datums/, par labu valstij valsts nodevu EUR 323,54 (trīs simti divdesmit trīs *euro* piecdesmit četrus centus).

Noteikt/pers. B/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par valsts nodevas piedziņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese S.Strakše